ho" kaatui. Helsingin Sanomat tekee tästä sen johtopäätöksen, ettei Suomi voi kylläksikään kunnioittaa tämmöistä miestä.

Mutta onpa olemassa toinenkin uutinen, yhtä luotettava kuin tuo Helsingin Sanomain kertoma uutinen, ei samasta saksalaisesta sotamiehestä, vaan toisesta. Saksalainen sotilas, yhdessä toisten kanssa kokoili punakaartilaisten ruumiita taistelutantereelta. Punakaartilaisten taskuja tarkasteltiin. Heidän taskuissaan oli Suomen työväenjärjestöjen jäsenkortteja. Ne aseteltiin ruumishuoneessa kunkin ruumiin rinnan päälle.

Saksalainen sotilas näki tämän ja ymmärsi asian. Hän oikasi itsensä suoraksi kuin mies ja piti näin kuuluvan puheen: "Meille sanottiin Saksassa, että me tulemme taistelemaan Suomessa venäläisiä rosvojoukkoja vastaan. Tässä nyt näen, että me olemme lahdanneet suomalaisia sosialisteja. Tämä on kurja ja häpeällinen petos. Saksalaisen työväenliikkeen nimessä minä siunaan toverieni ruumiit." Tämän sanottuaan laukasi sotilas kiväärinsä lähimpää upseeria kohti ja sitten toisen kuullan omaan rintaansa.

Tämä sotilas haudattiin yhdessä punakaartilaisten kanssa tuntemattomaan hautaan. — Raiv.

AMERIKALAISTA NAIMISIINMENOA.

Haluten kai perinpohjaisesti pyhittää heinäk. 4 päivää, otti eräs mies Kansas Cityssä itselleen eukon edellisenä päivänä, mutta teki sen siksi riuskalla tavalla, että joutui kiinni koko juhlien ajaksi.

Aamusella oli mies ilmottanut rauhantuomari Sheltonille, että eräs seikkailuhaluinen henkilö haluaa iltapäivällä vihittää itsensä ulkoilmassa. Hän tulikin myöhemmällä hakemaan rauhantuomaria automobiililla ja sitte poikkesi erääseen hotelliin, josta nouti morsiameksi aikomansa naisen. Mutta nainen nähtävästi ei tiennyt edeltäkäsin miehen aikomuksista, koska alkoi huutaa apua, kun rauhantuomari näytti tuuheaa tammea ja sanoi, että sen alla sopii toimittaa vihkiminen. Mies silloin veti esiin revolverinsa ja pakotti sekä naisen että rauhantuomarin kanssaan tammen alle. Kun rauhantuomari vastusteli, ampui mies kaksi laukausta hänen päänsä yltse. Vihkimisen toimitettua joutui mies paluumatkalla kiinni, kun rauhantuomari sai salaa käsketyksi autonajurin ajamaan niin vinhaa vauhtia, että poliisin huomio kiintyi autoon, ja se pidätettiin. Tuo "seikkailuhaluinen henkilö" sanoi olevansa "matkustava huutokaupanpitäjä". Fort Worthista, Tex.

Linnunpesä hyvässä tallessa.

Northhallertonissa, Englannissa, on tehty harvinainen löytö. Sahatessaan poikki isoa saarnipuun runkoa, työmiehet löysivät ihan puun sydämestä viisi kuivettunutta kottaraisen munaa. Ne olivat 18 tuuman päässä puun likimmästä ulkoreunasta, ja puun vuosirenkaista laskien ovat ne olleet kätkössään noin sata vuotta. Puun pienenä ollessa luultavasti kottarainen muni nuo munat johonkin puussa olevaan koloon ja sitte jostakin syystä hylkäsi pesänsä. Aikojen kuluessa sitte puuaine kasvaessaan peitti kolon munineen.

Myyjäiset Toverin rakennusrahaston hyväksi tämän ja ensi kuun aikana. Tilaa ajoissa myyjäislippusi.

Järjestömme asioita

PIIRIJÄRJESTÄJÄ HAUTAMÄEN LUENTOTILAISUUDET OREGONISSA JA WASHINGTONISSA

Elokuulla:—
Astoriassa 1 ja 2 päivänä.
Svensenissä 3 p:nä.
Portlandissa 4, 5 ja 6 p:nä.
Woodlandissa 7 p:nä.
Mt. Solossa 8 p:nä.
Winlockissa 9, 10 ja 11 p:nä.
Independencessä 12 ja 13 p:nä.
Grays Harborissa alkaen 14 p:nä jatkuvasti 25 p:n iltaan saakka, Aberdeenin ja Hoquiamin osastojen määräämässä järjestyksessä.
Raymondissa 26 ja 27 p:nä.
Ilwacossa 28 ja 29 p:nä.

Sen jälkeen tulee puhuja Ala-Columbian kesäjuhliille, joiden jälkeen jatkaa matkaansa jälleen Portlandiin ja sieltä Tacomaan ja edelleen pohjois-Washingtoniin Washingtonin valtiokomitean järjestyksen mukaan.

Länsipiirin piirisihteeri.

S. S. JÄRJESTÖN LÄNSIPIIRIN JÄRJESTÄJÄN

toveri Alfred Hautamäen toimintakertomus kesäkuulta 1918:

Päiv.	Paikkak.	Kuulijoita.	Kolehti
1.	Berkeley	45	$
2.	San Francisco	75	
3.	Berkeley	50	
4.	San Francisco	85	
6.	Reedley	40	2.50
7.	Reedley	41	
8.	Los Angeles	35	
9.	Los Angeles	45	
10.	St. Pedro	30	3.60
11.	St. Pedro	32	
13.	Los Angeles	40	10.90
15.	San Francisco	100	
16.	Berkeley	40	
17.	San Francisco	70	
18.	Berkeley	45	
19.	San Francisco	70	40.88
20.	Berkeley	45	5.17
22.	Eureka	100	
23.	Eureka	85	
25.	Elk River	8	
26.	Elk River	9	
27.	Eureka	65	19.70
28.	Fort Bragg	45	
29.	Pudding Creek	28	
30.	Fort Bragg	150	
	Yhteensä	1378	$82.75

Tämän lisäksi on toveri Hautamäki tilittänyt toukokuun 30 päivältä Marshfieldin osastolta $6.10 saamansa kolehdin, joka toukokuun toimintakertomuksen teon jälkeen tulleena oli poissa viime kuun toimintakertomuksesta ja nyt tilelhin liitetään.

Muistutukset tätä tilitystä vastaan on tehtävä tämän heinäkuun kuluessa suoraan piirivirastoon, osot. 264 Taylor Ave., Astoria, Ore.

Toverillisesti,
Länsipiirin Piirikomitea.
K:tta E. Jääskeläinen, siht.

WASHINGTONIN JA WYOMINGIN S. S. OSASTOILLE.

Länsipiirin organiseeraaja toveri Alfred Hautamäki alkaa kesälomansa jälkeen eli elokuun alussa puhujamatkansa jälleen Washingtonin valtiossa. Piirikomitea on järjestänyt siten siksi, että kun toveri Hautamäki on lomalla Astoriassa, niin olisi turhaa rautatiepiletin maksamista lähettää hänet täältä Wyomingiin suoraan. Sitäpaitsi saadaan kai vuoristovaltioissa paremmat tuloksetkin syksymmällä, jolloin Hautamäki tulee siellä luennoimaan pitemmän aikaa, joten siellä tullaan saamaan se sama luentomäärä, mikä rannikkovaltioissa on saatu kahdella kierroksella.

Toverillisesti,
Länsipiirin piirisihteeri.

Osuusliikkeen toimintaa vähemmän huomatuissa maissa

Sellaisissa vähemmän huomatuissa maissa kuin ovat Espanja, Intia, Meksiko, Japani ja Uusi Seelanti, on osuusliike levinnyt jo niin laajalle, että sen

Espanjassa, Intiassa ja Japanissa ei osuusliikkeellä ole vielä sentään erittäin loistavaa menneisyyttä, mutta kaikissa niissäkin maissa on se etenemässä, raivaten tieltään suunnattomia vastuksia, ollen sen köyhdytetyn työväenluokan tulevaisuuden toivona. Kussakin yllämainitussa maassa ovat osuusliikkeen johtavina laitoksina maanviljelijäin yhdistykset ja luottoliikkeet. Vuonna 1913 oli Japanissa 9,000 kuluttajaa, tuottaja- ja luottoyhdistystä, kuuluen niihin kaikkiaan noin 900,000 jäsentä. Intiassa oli vuonna 1916 18,000 maanviljelijäin osuusliikettä, kuuluen niihin noin 700,000 jäsentä ja 1,000 muilla aloilla toimivaa osuusliikettä, vaikka liike siellä alkoikin vasta kaksitoista vuotta sitten. Suurin osa näistä maanviljelijäin osuusliikkeistä on luottoyhdistyksiä. Kun maalaiskoronkiskurit useinkin vaativat kahden ja kolmenkymmenen prosentin koron, niin on näiden yhdistysten olemassaolo suurmerkityksellinen.

Vallankumousliikkeen kuiku Espanjassa ilmence sangen romantillisena siinäkin, että Cada del Pueblo Madridissa, jossa sosialistipuolueen, ammattijärjestöjen ja osuusliikkeitten keskusvirastot sijaitsevat, oli kerran erään ruhtinaan palatsina.

Mexico Cityssä joulukuulla 1917 toimeenpannuissa kunnallisvaaleissa pääsi Osuusväen Kansallispuolue valtaan. Huomattavimpana kohtana puolueen ohjelmassa oli suunnitelma tuottajien ja kuluttajien osuusliikkeitten laajentamisesta. Sillä puolueella oli niinikään kansallishallituksen suosio ja kannatus. Meksikossa on lukuisia osuusliittoja, ollen suurin kaikista Sociedad Nacional Co-operativa, joka perustettiin syyskuulla 1915, jolloin hallitus antoi sille viidenkymmenen tuhannen dollarin lainan avustukseksi. Liitto maksoi takasin saamansa lainan yhdeksän kuukauden kuluessa. Liiton osakepääoma on melkein saman summan suuruinen. Siihen kuuluu noin 4,200 jäsentä ja käyttää se palveluksessaan kaksisataa työläistä.

Tanskassa on osuusliikkeen kannattajana suhteellisesti suurempi prosentti maan asukkaista kuin missään muussa maassa, lukuunottamatta Venäjää, jossa osuusliikkeen kannattajat perheineen muodostavat puolen kansakunnasta. Vuonna 1912 oli Tanskassa 505,000 osuusliikkeiden jäsentä, eli noin viisi kertaa enemmän kuin mitä Yhdysvalloissa on.

Tanskan osuusliikkeen liikevaihto oli vuonna 1915 1,368,000,000 dollaria, jakaantuen seuraavalla tavalla: maanviljelysosuuskuntien 1,210,000,000 dollaria, kulutusosuuskuntain 150,000,000 dollaria, vakuutuslaitosten 5,000,000 dollaria ja pankkilaitosten 3,000,000 dollaria.

Uudessa Seelannissa on, jos otetaan huomioon maan asukasluku, maanviljelijäin osuusliike levinnyt laajimmalle kuin missään muussa maassa. Suurin yksinäinen liike, Canterburyn maanviljelijäin osuusliitto, perustettiin jo vuonna 1881. Vuonna 1916 oli sen liikevaihto 17,477,164 dollaria.

Osuusliikettä ei enää voida selittää "valtioksi valtiossa", nykyisin se muodostaa mailman mailmassa, — yhteistoiminnalle perustuvan yhteiskunnan kapitalistisen järjestelmän sisällä, jäytäen järjestelmällisesti kapitalistisen järjestelmän perustusta: yksityisvoittoa. — The Call.

Kansankirjeitä

WASHINGTON

Hoquiam

Avioero annettiin neljälle parille Montesanossa tuomari George P. Abelin oikeudessa t. k. 13 p. Joukossa oli yksi suomalainenkin pari, nim. Hilma ja Matti Mikkola, Aberdeenistä.

Viinaa sitä yhä vaan tuodaan tänne Grays Harboriin. Niinpä höyrylaiva Tahoe viime viikolla toi Californiasta viisi laatikkoa, jotka joutuivat Hoquiamin poliisien käsiin lauvantaina, kun he ensin olivat sitä koko yön vahtineet. Ketään ei kuitenkaan vangittu. Samoin Aberdeenin poliisit viime perjantai-iltana saivat kaksi säkillistä viinaa Daisy Gadsby nimisestä laivasta.

Nainen tuomittu viinanmyynnistä. Hoquiamin rauhantuomarin Charles W. Smithin oikeudessa t. k. 13 p. tuomittiin Mrs I. Howard $75 sakkoon viinan säilyttämisestä ja myynnistä ja saman asian yhteydessä tuomittiin A. B. Staley $100 sakkoon viinan kuletuksesta. Tullessaan Hoquiamiin toi hän pienen käsilaukun, jossa poliisit epäilivät olevan miestä väkevämpää ja läksivät seuraamaan häntä, tavaten hänet Mrs. Howardin huoneesta, jossa seurasi viinan löytö ja vangitseminen.

Ei ollutkaan syyllinen. Tutkinto on osottanut, että se saksalainen lihakaupan pitäjä, josta viime kirjeessäni mainitsin ei ollut syyllinen sairaan lihan myyntiin. Dr. Weeks, joka on tutkinut lihan, sanoi sen ei olevan sairasta, mutta muuten kelpaamatonta ihmisten ruuaksi, joten se tuomittiin hävitettäväksi. — Muuten Eickentopf menetti kaikki kundinsa tämän oikeusjutun takia niin, että hänen täytyi lopettaa liikkeensä. Hän on poistunut Hoquiamista ilman lupaa ja, ollen Saksan alamainen, tulee hän vangittavaksi sen tähden.

Virkoihin pyrkijöitä alkaa ilmestyä. — Ehdokasten sisäänkirjoitusaika kauntin virkoihin alkoi t. k. 12 p. Useita virkapaikan haluisia ilmestyikin heti ensi päivänä. Tietysti ne kaikki ovat niitä "hyviä miehiä", joita ne amerikalaiset työläiset ovat ennenkin äänestäneet. Täällä ei tänäkään syksynä tule olemaan työläisillä omia ehdokkaita kauntin virkoihin, ainakaan minun tietääkseni. Ne porvareiden hyvät miehet saavat rauhassa kehua itseään ja narrata työläisiä äänestämään heitä.

Se viimeinen kenttäjuhla (tänä kesänä), jonka osasto panee toimeen jokivarrella Hoquiamin länsipuolella, tulee olemaan ensi sunnuntaina t. k. 21 p. Ohjelmasta ilmotetaan paikallisissa ilmotuksissa lähemmin. Tanssit pannaan toimeen osaston haalilla ensi lauvantaina t. k. 20 p. Sisäänpääsy vapaa miehille, mutta naisten on maksettava 25c elleivät tuo kukkia.

Uutistenkirj.

OREGON

Portland

Paikkakunnallamme oli t. k. 13 pnä vierailulla ja liikeasioilla yksi teollisuusmaailman kuuluisuuksista: Emergeny Steel Corporationin päämies Charles Schwab ja hänen seurueensa. Heidän kunniakseen laivanrakennustyöläiset juhlivat Multnomah kentällä, jossa tilaisuudessa Morning Oregonian'in laskelmien mukaan oli väkeä kaksikymmentä tuhatta. Siellä pidettiin "loistavia" puheita. Pormestari Baker johti ohjelman esitystä. Hän sai kiitokset "korkiasta kielenkäytöstä" itse Schwabilta. Kaikki puhujat pormestarista pabtisti-pappiin saakka asettuivat puheissaan hyvin työläisten sielunelämän ja kehitystason kannalle: kirota pärskäyttelivätkin asioiden vakuudeksi. Suomalaiset työläiset sanovat, että köyhän puhetta ei uskota muuten ellei sitä kirosanalla vahvisteta. Korkeassa asemassa olevat ja oppineet herrat ymmärsivät siten, että työläiset uskovat paremmin kun he kirosanoilla voimistuttavat puheensa. Muuten sopii meidän työläisten kysyä, missä on se amerikalainen hienous, kun "naisten kuullen" kiroillaan, sillä tilaisuudessa oli naisiakin? Vai onko niin, etteivät "hienot tapanne" ole silloin mistään arvosta kun esiinnytte työläisille?

Osaston kokouksessa t. k. 11 pnä yhtyi osaston jäseneksi muuttokortilla Butten osastosta toverit Matti ja Katri Vick; Raymondin osastosta Ida Leskelä; uutena jäsenenä Ida Viitala. Tervetuloa avustamaan sosialistista valistustyötä. — S. s. järjestön keskusvirastolta oli kirje, jossa kerrottiin agitatsioniveronmerkkien lähetyksestä ja vakuutettiin, että ellemme ole saaneet niitä, niin vika on postinkuletuksessa. Jäsenkirjuri ilmotti ne saaneensa. Samassa kirjeessä kehotettiin osastoa ripeään ja täsmälliseen toimintaan sosialismin hyväksi. — Länsipiirin virastolta oli kirje, jossa kehotettiin asettamaan ala-Columbian agitatsionialueen puhujalistalle osastomme jäseniä. Osasto ehdotti seuraavat toverit: Peter Kähkönen, Mrs. Aho ja Mrs. Vick. — Kaupungin keskustoimikunnan jäseniksi valittiin entiset: Peter Kähkönen ja George Altman. — Ala-Columbian kesäjuhlatoimikunnan jäsen, Yrjö Tuukkanen, sanoi eroavansa toimestaan. Ero hänelle myönnettiin ja hänen tilalleen valittiin V. Routtu. — Näytelmäseuran johtajan paikka päätettiin panna avonaiseksi. Ilmotus julaistaan kolmasti Toverissa, Työmiehessä ja Raivaajassa. — Tilintarkastajain puolivuositoiminnan tilipäätöstä ei voitu hyväksyä, kun kirjanpitäjiltä oli yleissumma tuloista ja menoista jäänyt pois, jonka he suorittavat ensi kokoukseen.

T. k. 14 p:n illalla näyttämöllämme näyteltiin "Palava orjantappurapensas." Kappale on erittäin järkyttävä, tehden vallankumouksellisesti ajatteleviin syvän vaikutuksen. Siinä kuvataan, minkälaisen mielialan luo vallankumousliike itse vallassaoleviin ja valtaanpyrkiviin joukkoihin. Kirjailija on onnistunut luomaan eheän, hiljalleen kohoavan juonen ja loppuun järkyttävän kohdan.

Esitys sujui tyydyttävän hyvin. Reino Korhonen onnistui liikkeissä ja luonnekuvauksissa ja kaikinpuolin hyvin, paitsi alussa puhui paatosäänellä. Mimmi Pitkänen suoritti monipuolisen osansa hyvin. Väinö Routtu onnistui hyvin. Tilda Korhonen, vallankumoussankarittarena pelasi muuten oivallisesti, vaan joissakin kohtauksissa liikkeet olivat hiukan teeskenneltyjä; lopussa, kappaleen traagillisimmassa kohdassa näytti osansa aivan moitteettomasti. Yrjö Tuukkanen, poikanulikkana, oli mukiinmenevä. Heikkinen, vanhana ukkona, aivan paikallaan. Alma Lind liikkeittensä puolesta olisi ollut paikallaan, vaan roolinsa lukemisen hän suoritti kuin katekismusläksyn kinkerillä. Victor Salosta ei ole mitään sanomista. Vili Mattila, rikkaana miehenä, kokonsa ja ryhtinsä puolesta kuvasi mahtavaa miestä ja kaikki muukin esitys sujui kohtalaisen hyvin, vaan kädet pakkasivat olemaan tiellä; voipa sanoa, että hän löi rekordin entisistä ennätyksistään. Oscar Yrjölä, rikkaan poikana, vallankumousaatteen ja rakkauden raatelemana, onnistui osassaan hyvin; hänen liikkeensä, äänenpainonsa ja lausumistapansa olivat ehjät. Aber Markkanen, yliopilaana, onnistui kohtalaisesti; ne virheet, mitä oli esityksessä, näyttivät pääasiallisesti johtuvan roolin muistamattomuudesta.

Edelweiss VOI..

on parasta lajiaan, valmistettu puhtaasti valitusta kermasta pasturoitu sekä on Farmers Co-op Producers W. House Assn:in tuotetta.

Grays River, Wash.

Kysykää ruokatavarakauppiaaltanne Edelweiss voita.

John Peura, vanhana keuhkotautisena suutarina, oli paikallaan. Lydia Hyrkäs, sokeana naisena, olisi onnistunut hyvin, jos olisi muistanut rolinsa. Joukkokohtauksetkin menivät kutakuinkin joskin jossain kohti näkyi ilmeistä kömpelyyttä, kuten tavallista on meikäläisillä näyttämöillä. Kun ottaa huomioon ne vaikeudet, mitkä ovat ominaisia meikäläisissä oloissa näin kesänaikana ja kun näyttelyseurallamme ei ole johtajaa, niin siihen katsoen esitys oli hyvin onnistunut. Yleisö olikin tyytyväinen illanviettoon. Näytösten väliajoilla soitti viululla ja mandolinilla hiljattain paikkakunnalle tullut toveri Bäck.

Muistakaapa Portlandin suomalaiset, että ensi pyhänä t, k. 21 p:nä on osaston kenttäjuhla entisessä paikassa, Willamette jokiäyräällä, länsipuolella jokea etelä-Portlandissa. Siellä tulee olemaan syömistä, juomista ja henkistä ohjelmaa.

Olin unhottaa mainita, että ompeluseuran naiset hommaavat illanvieton lauantaina. Minä en tiedä, mitä siellä on, vaan mennään katsomaan, mitä naiset ovat laittaneet. — Kirjeenvaihtaja.

Keisarin taistelu

Kirj. Henry Wood.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., July 18, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 5th, 1917.)

(Jatkoa.)

Taistelun valmistelut.

Hyökkäyksen valmisteluissa Ludendorff saattoi kokonaan Hindenburgin varjoon ja strateeginen suunnitelma oli suurimmaksi osaksi hänen laatimansa. Taistelukentäksi oli valittu St. Quentinin edustalla laajeneva suuri tasanko, joka vuosi sitä ennen oli valmistettu ratkaisevaksi taistelukentäksi saksalaisten peräytyessä Hindenburg-linjalle. Saksalaisten peräytymisen aikana tasangolta oli hävitetty kaikki talot, metsät ja muut esineet, jotka jollain tavoin saattoivat antaa suojaa vihollisen joukoille tai olla esteenä vapaalle näköalalle St. Quentinin takana olevilta kukkuloilta. Vain joku yksinäinen puu jätettiin pystyyn sinne tänne merkiksi, jotta saksalaiset saattaisivat jälkeenpäin kohdistaa järjestelmällisen murhaavan tykkitulen tuntemilleen alueille.

Edellämainittujen valmistelujen ohella hyökkäykesen valittu alue tarjosi muita suuresta merkityksestä olevia etuisuuksia. Tällä kohdallahan englantilaisten ja ranskalaisten rintamat yhtyivät, ja tällainen yhtymäkohta on aina rintaman heikoimpia kohtia. Rintaman murtaminen tällä kohdin avaisi saksalaisille tien suoraan Oisen laaksoon, joka on luonnollinen valtatie Pariisiin. Tämän lisäksi rintaman murtuminen tällä kohdalla voisi pakottaa englantilaiset perääntymään perusasemilleen luoteeseen ja tavattomasti vaikeuttaisi ranskalaisten yhteyttä englantilaisten kanssa.

Saksan joukkojen keskittäminen.

Tämän suunnitelman toteuttamiseksi täytyi, paitsi Venäjän ja Rumanian rintamilta ja Italiasta tuotuja joukkoja, luottaa pariin muuhun tekijään. Nämä olivat yllätys ja vihollisen joukkojen taisteluinnon lamauttaminen. Edellisen saavuttamiseksi Ludendorff ensiksi alkoi sarjan hyökkäyksiä pitkin Ranskan rintamaa tammikuulla, helmikuulla ja maaliskuulla pettääkseen ranskalaiset todellisen hyökkäyspaikan suhteen. Samasta syystä sotajoukot keskitettiin eri seuduille kaukana rintamalta siten, että oli mahdollista siirtää joukot yhtä joutuisasti hyökkäykseen ryhdyttiinpä siihen joko Verdunissa, Champagnessa, Cambraissa, Artoisissa tai Flanderissa. Vihollisen taisteluinnon lamauttamiseksi Saksan keisarillinen esikunta muutamia päiviä ennen hyökkäyksen alkamista teetti sarjan ilmahyökkäyksiä ei vain Pariisiin, vaan myös muihin suurempiin kaupunkeihin liittolaisten linjojen takana. Samasta syystä ryhdyttiin Pariisia pommittamaan pitkänmatkan tykeillä.

Maaliskuun 21 p:nä Ludendorff alkoi kaksi suurhyökkäystä

HALUTAAN TIETOJA

Haluaisin saada tietää, missä nykyään oleskelee veljeni ARO LESKINEN, kotoisin Kuopion läänistä, Muuruveden pitäjästä, Murtolahden kylästä. Ollut Montanassa v. 1911. Jos ei hän itse sattuisi tätä huomaamaan, niin jos joku hyväntahtoisesti antaisi tietää hänen olinpaikastaan osotteella: EMELI LAINE Box 63, Ketchpikan, Alaska. — Kaikilta ovat kirjeet tervetulleita, erittäinkin tyttäriltä eli Eevan sukupuolelta. (19)

Haluaisin tietää, missä on nyt serkkuni tyttö Tyyne Savikko, ollut joku vuosi takaperin Aberdeenissä, Washingtonin valtiossa. — Olen nyt sotapalveluksessa Washingtonin Vancouverissa. Olisi hauska saada tietoa sinustakin. Kaikilta tutuilta ja tuntemattomilta ovat kirjeet tervetulleita, erittäinkin tytöiltä. Osotteeni on: Pvt. John Sipi, 28th Spruce Squadron, Formerly 32nd Prov. A. C. Sg., Vancouver, Wash. (18)

SEURAAVAT HENKILÖT PYYTÄKÄÄ TAI HAKEKAA KIRJEENNE TOVERIN KONTTORISTA

Fanny Blom, Väinö Westman, Jacob Eld, John Limnell, Matti Hill, John Toivonen, Hugo Ranta, W. Wirkkula, Matti Lahti, J. O. Viita, Wm. Hansen, Kalle Koski, Werner Nurmi, Chas. Asikainen, Arthur Tuominen, Henry Mackey, Rocy Lemberg, K. G. Nyman, Sam Soderman.

Jos mainitut henkilöt itse eivät tätä huomaisi, niin pyydetään siitä jonkun hyväntahtoisesti heille huomauttamaan.

Toverin Konttori.

SEKALAISIA ILMOTUKS.

TOIMEEN HALUTAAN 1

NÄYTTÄMÖN JOHTAJAN PAIKKA AVOINNA.

Portlandin S. S. Osaston näyttämön johtajan paikka julistetaan avonaiseksi. Toimeen voi hakea vaihtoehtoisesti joko sivu- tai vakituisena toimena.

Työolot ovat paikkakunnalla nykyään koko vilkkaat, laivatelakkatyöt suurimpana tekijänä, joten halulliset voivat hakea toimen sivutoimenakin vallan hyvin.

Toimeen on saavuttava syyskuun alkupäivinä.

Todistukset palkkavaatimuksineen on lähetettävä 15 päivään elokuuta, osotteella:

Portlandin S. S. Osaston Näyttämö
739 Michigan Ave., Portland, Ore. (19)

MYYTÄVÄNÄ 2

HALUTAAN MYYDÄ 10 eekkerin farmi, josta 2 eekkeriä viljeltyä maata, yli 50 hedelmäpuuta, 5 huoneen talo, 2 kanahuonetta, joihin mahtuu noin 200 kanaa. Lautoja ulkohuonerakennusta varten. Lähempiä tietoja saa hinnasta y .m. seikoista: PAUL WARRA, Grosby, Wash.

Myytävänä

"Poortitalo" myydään halvalla paikkakunnalta poismuuton takia hyvillä maksuehdoilla. Halulliset kysykää tarkemmin osotteella: MOOSES TOIVONEN, 912 E. Heron St., Aberdeen, Wash.

MAATA MYYTÄVÄNÄ

40 eekkeriä, 6 mailia Winlockista. Suomalaiset naapurit. Tie kulkee maan läpi. 1½ mailia koululle. Maa on viljelemätöntä. Hinta $17.00 eekkeri. Tiedustelkaa: John Annonen R. F. D. 2, Box 99, Winlock, Wash.

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautusta lehden lähettämises-

dinavia. With Germany entrenched in Finland and on the Aland Islands, Sweden and Denmark are more than ever made dependent of Germany.

The greatest interest of Germany however lies in the occupation of the Kola Peninsula and the so-called Murman coast, as well as "East Karelia" between the White Sea and the Finnish border. A German controlled Finland stretching from the Aland Islands to the White Sea on the northeast, and to the Arctic Ocean in the north, in addition to Germany's occupation of the Kola Peninsula, will not only menace the sea lanes of the Arctic Ocean, which have been so important during the past few years, but it also will menace Norway and the North Sea, making possible attacks on England from new angles.

There is no doubt but the German imperialists consciously figured out these advantages when they more than three yeras ago, entered into an agreement with the Finnish reactionaries, encouraging the recruiting of Finns into the German army and establishing in Germany special Finnish battalions to be used for the occupation of Finland. Such plans were in detail proposed to Germany by the present dictator of Finland, Mr. Swinhufvud, and agreed upon. Certainly Mr. Swinhufvud well deserved the iron cross which was given to him by the German Kaiser during his recent visit in Berlin.

It is a pity that the plain facts of the real nature of the Finnish "White Guard" have not been realized ni America until now. It is a pity that pro-German propaganda, obviously interested in describing the German intervention in Finland as a "work of civilization" against the "anarchistic rule" of the "Red Guards" so cleverly succeeded in muddling the situation. If the truth about these things had been understood a few months ago, the situation today could have been very different. If the Finnish Workers' Government, which did not represent an unorganized band of rowdies, as told by those who are interested in Germany's domination of Finland, had been given material support by the Allies at that time, the situation today would be vastly different. I have been told that when the Workers' Militia of Finland was being driven back by the German army, backed by the Finnish "White Guards", the Finnish workers made several appeals for cooperation to the American representatives in Russia, but so far as I know, those appeals were left unheeded, thanks to the prejudice which was so cleverly created against them by German agents.

But it is not yet too late to correct this mistake.

The Allies may prevent Germany's plan in Kola from being carried out and have her movement crushed by sending there a considerable army. They may for some time save the situation by organizing some "independent state" in the Kola Peninsula. The reports in the daily press today are that the "population of the Murman coast have declared their independence from the Soviets, and is willing to cooperate with the Allies". The news is plausible enough, but it should be remembered that the "population of the Murman coast" consists of a few hundred fishermen who certainly can not form a nucleus of an independent occupation of that region. There is one grave drawback to these plans. That is that it will undoubtedly cause suspicion in Russia that the "independent state" is being organized with the view of making a basis of operations against the Soviet Government of Russia. Such a suspicion would create innumerable other difficulties which would make questionable the possibility of any effective Allied resistance to the Germans on the Murman coast. Therefore, quite naturally, the question arises: Why not consider an easier and more efficient solution of the situation? The majority of the Finnish people bitterly resent the German occupation of Finland and the rule of the "White Guard" junkers. In Russia there are tens of thousands of Finnish "Red Guards", driven from their own country by the German invaders, who would jump at the possibility of cooperating with forces opposed to German domination of Finland. There are sixty thousand of these soldiers, imbued with the most intense hatred against Germany. Why not try to organize them into an effective body which from the midst of the Germanized Finland, as well as from the rear, would attack the German-Finnish forces now striving to occupy the Murman coast? This of cource can be done only on the basis of a sincere agreement with the Russian Soviets. My contention is that the value of such an agreement should not be underestimated nor made impossible by alliances with counter-revolutionists in Russia, who quickly would betray the Allies as did the Ukrainian Rada and the Finnish "White Guards". Send a commission to Russia composed of men who have the confidence of the Russian Workers' Government, and it will be much more easy than is generally imagined, to establish some real cooperation with the Finnish and Russian Soviets, which would count very much against the Finno-German junker rule in Finland and on the Arctic coast.

If the Allied public, and especially the public in America, were less under the influence of the willfully lying stories circulated by pro-German sources discrediting the Finnish Sosialists, and if they were less prejudiced against cooperating with the Finnish Socialists because they are Socialists, it would be easy, on the basis of cooperation with the Finnish Workers Government, to bring about a genuine understanding between the Russian Soviets and America. To slight and to ignore and even to take steps deliberately hostile to the Russian Soviets by encouraging counter-revolutionary elements in Russia is to play a game from which Germany alone can profit. The proposed armed intervention in Russian affairs will bring nothing but civil war and weakening of the only element in Russia and in Finland which naturally is anti-German, and would encourage such elements whose all interests lie with Germany.

America, in the midst of the world war and as the most important factor in the international situation, is called upon to understand the conditions of Europe intelligently. Why should America, which so carefully is guarding herself against the influence of German imperialistic propaganda in this country, allow her policies in the near East to be guided by advice preventing her from rallying the logically only anti-Kaiser elements in the struggle for the downfall of German imperialism?